

► Per primera vegada, Xavi Muñoz i Jesús Gallardo combinen el seu talent musical i creatiu per a inaugurar la nova edició del Cinemascore fiant música al film 'El abrazo de la serpiente'.

Cinemascore, una cita diferent

La XVI Mostra de Música en Directe i Cinema, que enguany ofereix 4 concerts i pel·lícules, tindrà lloc del 4 al 7 de febrer al Paraním de l'UJ

ERIC GRAS
egras@epmediterraneo.com
CASTELLÓ

Tots volem viure experiències que considerem úniques, moments singulars que mai caiguin en l'oblit. Aquestes vivències són les que queden, les que ens provoquen el somriure i generen complexitats, les que ens permeten creure que, en el fons, tot això, aquest dia a dia, té algun sentit. La majoria d'aquestes experiències ens les proporcionen els viatges i, no n'hi ha dubte, les arts i les lletres. Per més que ens diguin que el treball ennobleix, és en els nostres moments de gaudi personal quan un realment sent la gaubança de la vida.

La música en directe ens pro-

cura alguns dels instants més sorprenents de quants puguem sentir, potser, en part, per ser un llenguatge universal de pulsacions que es converteixen en emocions. Ja ho deia Leonard Cohen: «La música és la vida emocional de la majoria de la gent», perquè és l'art més directe.

De la mateixa manera, amb l'arribada de la cinematografia, les possibilitats del llenguatge visual van evolucionar a un ritme trepidant, oferint-nos un estímul mai abans percebut. El cinema, considerat el setè art, va provocar un gir radical en la nostra manera de llegir les imatges, de comprendre-les. Les històries i relats es van traslladar del paper a la pantalla gran i amb això es va aconseguir crear una nova via d'expressió

que encara avui es continua explorant i explotant, convertida en una de les indústries més potents, si bé, com tot des de l'arribada del covid-19, ara està immersa en una profunda crisi.

Música en directe i cinema,

Jesús Gallardo i Xavi Muñoz, Le Parody, José Venditti i Joana Serrat seran els protagonistes

una combinació guanyadora, si s'uneixen bé, és clar. Això és una cosa que saben fer, i molt bé, des del Cinemascore, com ho demostren les seves quinze edicions completes amb un gran èxit i la pròxima celebració de la seua setena. Així és, la Mostra de Música en Directe i Cinema que promou Born! Music i la Universitat Jaume I de Castelló torna malgrat les circumstàncies i ho fa, com no, amb totes les mesures de seguretat sanitàries pertinents. Què esperar d'aquesta XVI edició?

Quatre cites exclusives

Els castellonencs Jesús Gallardo i Xavi Muñoz associen els seus talents per primera vegada en el primer dels concerts-visionats que tindrà lloc aquest dijous, 4

de febrer, a les 19.00 hores —els horaris són susceptibles de canvis d'última hora en funció de les mesures de prevenció enfront del covid-19—. Tots dos, probablement dos dels nostres millors talents musicals, posaran música al film colombià *El abrazo de la serpiente*, de Ciro Guerra, i amb això donaran per inaugurada aquesta cita que és, clarament, diferent a tota la resta.

L'endemà, 5 de febrer, serà José Venditti qui interpreti la banda sonora original de *Dear Werner*, de Pablo Maqueda. Compositor i artista audiovisual argentí resident a Madrid, Venditti està interessat a entendre les construccions socials musicals i enfrontar-les. La lluita sonora entre allò conegut i comprensible i allò encara desconegut i abstracte i les tensions que es creen en aquest enfrontament.

El dia 6, Le Parody musicalarà *El espíritu de la colmena*, de Víctor Erice. Experimentant des del folklore però amb vocació popular, el projecte de Soledad Sánchez cus cobles i *quejíos* flamencs amb beats i *samplers* amb una naturalitat sorprenent, i tot això és el que oferirà en la seva versió sonora del conegut filmi d'Eric.

Finalment, Joana Serrat interpretarà la seua música per a *Una historia verdadera*, de David Lynch. Amb unes coordenades musicals marcades per l'Americana, però també per la tradició folk britànica, Serrat ens submergeix amb delicadesa en un món de paisatges oberts i horitzons esperançadors, amb nostàlgia però sense tristesa. Sens dubte, un gran colofó per a aquest XVI Cinemascore que, com sempre, sorprèn i al qual li desitgem una vida llarga. ■